

Desig d'amor, intens batec vital.
Motor autònom de l'eterna rua
que el girar de la roda perpetua.
Còsmic glatir del sexe universal.

Tothom, un jorn o altre l'ha sentit.
Es el tro que segueix al llamp que ablama.
Jupiterina espurna que reclama
allotja ment a dins del nostre pit.

Dominador absolut, eix radical,
encativa segresta i empresona.
Fluid que en caure a terra, l'assaona.
Constitutiu adob fonamental.

Necessitem amor, perquè la roda
oxidada del temps vagi girant.
L'únic, eficient lubricant
que no es passa de rosca ni de moda.

Fins quan el pesimisme ens intoxica
fent-nos, adhuc, blasmar de terra i cel,
valdria, per guarir-nos, una mica
d'amor: Reconfortant bresca de mel.

Nosaltres, dugues dàlies viatgeres
esfullant-nos al tomb de cada lluna,
hem creat un Eden sense fronteres.
Finí la solitud de "una" i "una".

S'acabà l'incessant pelegrinatge
cercant el Vellò d'Or. Conjuntament,
ambdues obtenim la vera imatge
a través del mirall del sentiment.

Mai més el cor dejú ni la fretura
de la pell famolenca que demana
el remei que minori la tortura
d'una ferida oberta que no sana.

Perquè? Hem construït una encisera
illa petita. Lesbos personal
al cor de la ciutat. Sàfic puntal,
refugi carismàtic que ens espera.

Nial on nostres mans, podran, joioses,
repassar els encontorns que ens delimiten,
entretenint-se, frèvoles, moroses,
en els replecs més íntims, els que inviten

a prosseguir endavant sense detura,
pels camins aromàtics de la pell,
fins assolir la màxima ventura
en un sospir punyent com un cisell.

El nostre zel culminarà en l'esclat,
-flor de la nuditat dels nostres cosos,
vincle essencial eixit del moll dels ossos-
diferent de l'esquema acostumat.

Prerrogativa idònia que convida
a ambdues, postulat munificent,
al miscel.lànic àpat de la vida
amb un menú de veres excel.lent.

Xalesta visceral dels dies nostres
assolida sens trampa ni cartró.
Aperitiu prometedor de postres.
Glop de vi de la bóta del racó.

Ben avingudes, gustarem la poma
més vermella i madura del pomer.
Enllaç d'ànima i cos, de psique i soma,
obertament autèntic, verdader.

Dalt del pòdium suprem de l'aventura
no ens cal res més per refermar l'aflat
del nostre privilegi, que assegura,
-Alfa i Omega-, l'àpat desitjat.
